

Ania Dąbrowska, Historyjka

ten dziwny splot słów
ma wyrażać mej duszy stan,
cień na kartce papieru
ma mi coś przypominać
nie pamiętam nic,
jak przeczekać te chwile?
potem łatwiej będzie i
zobaczę to jaśniej,
może łatwiej będzie żyć,

zamykam oczy chce już spać,
nie spotkam ciebie, nie mam na to szans,
niech noc trwa, niech nie wstaje dzień
to koniec, mówię sobie jeszcze raz

to takie banalne,
kilka słów bez znaczenia,
gdy do mnie mówiłeś
wszystko miało zupełnie inny sens,
uwierzyłam w twe słowa,
uwierzyłam twym ustom,
nic dziś nie zostało,
już nie wierzę, a wciąż mi żal